

ninger, at Afholdsbeværtningernes Konkurrence vil kunne tvinge de udskænkingsberettigede Beværtninger ind paa at søge deres væsentlige Næring i Spiritus-salget, saaledes at Oprettelsen af Afholdsbeværtninger kom til at resultere i en Forringelse af Beværtnings-Niveauet. En Forøgelse af Afholdsbeværtningernes Antal paa en given Plads behøver da ikke at være nogen Gevinst for Ædrueligheden. Grænsen bør derfor gælde Antallet af samtlige Beværtninger i Byen. Det maa saa bero paa Vedtægten, hvorledes Beværtningstallet til enhver Tid skal fordeles mellem almindelige Beværtninger og Afholdsbeværtninger. Man foreslaar derfor Ændringsforslag Nr. 9.

Hvor Bevillingen forsvinder som Følge af Dødsfald eller Salg af Virksomheden, er det kun undtagelsesvis Meningen, at selve *Bedriften* skal standse. Som Regel staar en ny Mand parat til at overtage den. Rent praktisk vil han ikke uden videre kunne nægtes Bevilling, fordi Antallet ligges over den lovbestemte Grænse. En By kunde da tænkes at komme i den Situation, at alle dens Hoteller efterhaanden nedlagdes, fordi Bevilling til Beværtning med stærke Drikke ikke kunde opnaas, medens mange Smaabeværtninger, som der maaske ikke var noget større Behov for, bestod uanfægtede. Efter nuværende Praksis betinges da Bevillingen (for saavidt Antallet af Beværtninger paa Pladsen er for stort) til Overtageren af Bedriften af, at der bringes endnu een Bevilling til Ophør. Denne Ordning har den uheldige Følge, at Overtageren direkte paaføres en betydelig Udgift til Erstatning til den Bevillingshaver, der afstaar sin Ret, og at i og for sig ret værdiløse Bevillinger ofte jobbes op i høje Priser. Der synes da ikke at være anden Udvej end at give Kommunalbestyrelsen (henholdsvis Bevillingsnævnet) en Bemyndigelse til at udstede ny Bevilling i Tilfælde af Ejerskifte (Dødsfald eller Salg) uden Hensyn til, om Antallet af Bevillinger i Byen ligger over den fastsatte Grænse, *forsaavidt Bevarelsen af den paagældende Bedrift under*

de hidtidige Former skønnes at have en for Byens Forenings- og Fornøjelseliv og for Rejsetrafikken væsentlig Betydning. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 10.

Ganske bortset fra selve Kommuneafstemningsprincippet, som vil blive nærmere omtalt nedenfor, synes det i § 13, 1ste Stykke, omhandlede Forhold lidet egnet til at afgøres ved Afstemninger, som 3die Stykke aabner Adgang til. Saadanne kan ikke en Gang overfor konkrete Spørgsmaal, om en bestemt Bevilling bør gives eller ikke, tillægges synderlig Betydning, da Udfaldet mere vil fremtræde som Meningstilkendegivelse for det ene eller det andet *Princip* (Alkoholsalg eller ikke) end som en paa Overvejelse af alle foreliggende Omstændigheder grundet Beslutning om, hvorvidt Bevilling netop i dette Tilfælde bør gives. Langt mindre vil da en Afstemning om det ret abstrakte Spørgsmaal, om en By efter sin Størrelse og Beliggenhed, erhvervsmæssige Forhold m. v. bør have et større eller mindre Antal Beværtninger, kunne forudsættes at blive virkelig vejledende for Myndighederne. Foreligger en hel Række Forslag til Antalsbegrænsning, hvad ikke vil være udelukket (jfr. det i § 40 stipulerede om Afstemningsreglerne i saadant Tilfælde), vil det komme til at bero paa rene Tilfældigheder, om Antallet i en By bliver det ene eller det andet. Det foreslaas derfor ved Ændringsforslag Nr. 11, at 3die Stykke af § 13 udgaar.

Flertallet under Nr. 13 er bestemt Modstander af Bestemmelsen om, at Beværtere eller handlende med stærke Drikke ikke kan være Medlemmer af Bevillingsnævnet. Der ses ingen som helst Grund til at sætte disse i en saadan Undtagelsesstilling; der vil tværtimod ofte kunne tilføres Bevillingsnævnet en værdifuld Sagkundskab gennem dem. Kommunalbestyrelserne bør være frit stilledede med Hensyn til, hvem de vil vælge. Man stiller derfor Ændringsforslag Nr. 13 til § 14 og Nr. 21 til § 21.

Den det kommunale Styres Organer i den nuværende Beværterlov tillagte Indflydelse paa Ordningen af Salgs- og Udskænk-